

RESUM PRÀCTIC DELS SIGNES DE PUNTUACIÓ

EL PUNT (.)

Vaig estudiar primària a l'escola. Després vaig anar a d'institut.	Marca el final d'una oració amb sentit i assenyalava una pausa en el que estem explicant (punt i seguit)
Dades personals. Estudis. Experiència personal.	Separa paràgrafs que expressen idees diferents sobre un mateix tema (punt i a part)
Pot ser útil incloure dins el currículum el nom, l'adreça i el telèfon de les persones que poden donar referències sobre el nostre treball.	Serveix per marca l'acabament d'un text (punt i final)

DOS PUNTS (:)

Li he escrit això: «Ens veiem demà a les quatre.»	Quan es fa una citació textual .
Les paraules esdrúixoles s'accentuen sempre, com per exemple: música, pàgina...	Després de l'expressió « per exemple ».
Aquest text té tres parts: plantejament, nus i desenllaç.	Abans de començar una enumeració .

LA COMA (,)

El Marc és simpàtic, agradable i llest.	Per separar paraules d'un mateix tipus que formen una enumeració. Les dues últimes s'uneixen amb «i».
Vam entrar, vam seure, vam treure els llibres i vam començar a llegir.	Per separar oracions que formen una sèrie. Les dues últimes s'uneixen amb «i».
Marta, t'espero a casa.	Per adreçar-nos a algú, després del seu nom.
El Pere, l'amic de l'Anna, estudia periodisme.	Per intercalar una explicació dins d'una oració.

PUNT I COMA (;)

Va pujar les escales ràpidament, va obrir la porta; content, va observar l'habitació per darrera vegada.

Per separar oracions on ja s'han utilitzat comes.

Primer van començar a parlar tranquil·lament; però després van continuar amb nervis.

Per indicar una interrupció més llarga que la de la coma davant de paraules com *però*.

ÚS DE LES COMETES (“ ”)

El professor va dir-nos: «Hem d'organitzar una sortida.»

Per reproduir per escrit el que ha dit una altra persona.

Salvador Espriu va escriure: «Oh, que cansat estic...»

Per citar el que ha escrit una altra persona.

Sempre prenc refrescos «light».

Per indicar que una paraula és estrangera.

PUNTS SUSPENSIVS (...)

Recorda aquesta norma: S'escriuen amb «b» les paraules que comencen amb...

Quan **suprimim paraules** perquè suposem que el lector ja les coneix.

He de comprar moltes coses: llet, iogurts, galetes...

Quan **enumerem** i no ho volem escriure tot.

He memoritzat un poema que comença així: «Aigües de la primavera...»

Quan fem una **citació** d'un text incomplet.

Vull venir... Vull venir amb tu...

Quan volem indicar que el parlant **titubeja** o **s'interromp**.